

25 Februarie

**Duminica a XXXIII a după Cincizecime. A
Vameşului şi a Fariseului. Cel între sfinţi părinte
Tarasie, arhiepiscopul Constantinopolului.**

Începutul Triodului

Se cuvine să ştim: Slujba Sfântului care cade în Duminica aceasta şi în Duminica fiului risipitor o punem Vineri la Dupăcinar sau când va socoti cel mai mare. Dacă Sfântul care cade în aceste Duminici este Sfânt mare (*sfânt cu priveghere şi polieleu, sfânt cu polieleu etc...*), slujba lui nu se amână. Deasemenea dacă Sfântul din aceste Duminici este sfânt mic (*Sfânt cu stihiri la laude, sfânt obijnuit etc...*), însă este hramul Bisericii, slujba lui nu se amână, ci facem priveghere şi cântăm slujba hramului.

UTRENIA

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Mărire Ție, Dumnezeuul nostru, mărire Ție. Împărate ceresc...

Poporul: Sfinte Dumnezeule... Mărire... Şi acum...
Preasfântă Treime... Doamne, îndură-te spre noi... Mărire... Şi acum... Tatăl nostru...

Preotul: **C**ă a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min. Întru numele Domnului, binecuvântează, Părinte!

Preotul: **M**ărire sfintei, celei de o ființă, și de viață făcătoarei, și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Apoi:

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda ta.

Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoie.

Cei șase psalmi ai Utreniei

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit, cei ce mă necăjesc,
mulți împotriva mea se ridică!

Mulți zic sufletului meu:
nu este lui mântuire, întru Dumnezeuul lui.

Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești,
gloria mea, și Cel ce înalți capul meu.

Cu glasul meu către Domnul am strigat,
și din muntele Lui cel sfânt m-a auzit.

Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Nu mă voi teme de miile mulțimii,
de cei ce din toate părțile mă împresoară.

Scoală, Doamne,
mântuiește-mă, Dumnezeuul meu.

Că Tu ai bătut pe toți cei ce zadarnic mă
dușmănesc;
dinții celor păcătoși i-ai zdrobit.

A Domnului este mântuirea;
și peste poporul Tău vină binecuvântarea Ta.

Și iarăși: Culcatu-m-am și am adormit;
deșteptatu-m-am iarăși, căci Domnul mă ocrotea.

Psalmul 37

Doamne, cu mânia Ta să nu mă mustri,
nici cu urgia Ta să mă cerți,

Că săgețile Tale m-au lovit,
și ai apăsător peste mine mâna Ta.

Nu este vindecare în trupul meu, din cauza mâniei
Tale;

nu este pace într-oasele mele, din cauza păcatelor
mele.

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu,
ca o sarcină grea s-au îngreunat asupra mea.

Rănilor mele miros urător și-s pline de puroi,
din cauza nebuniei mele.

Chinuit sunt, și m-am gârbovit de tot;
ziua întreagă, mahnindu-mă umblam.

Că șalele mele s-au umplut de putreziciune,
și nu este sănătate în trupul meu.

Batjocorit am fost și m-am umilit foarte;
răcnit-am, de suspinarea inimii mele.

Doamne, înaintea Ta e toată dorința mea,
și suspinul meu dinaintea Ta nu s-a ascuns.

Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea
și lumina ochilor mei, nici aceasta, nu este cu
mine.

Prietenii mei și vecinii mei spre mine s-au
apropiat și s-au oprit;
și cei mai de aproape ai mei, departe au stat.

Și se sileau, cei ce căutau sufletul meu,
și, cei ce căutau cele rele mie, grăiau deșertăciuni,
și vicleșuguri ziua întreagă puneau la cale.

Iar eu, ca un surd, nu auzeam:
și ca un mut, ce nu-și deschide gura sa.

Și m-am făcut ca un om, ce nu aude,
și în gura sa nu are cuvinte de răspuns.

Că, într-o Tine, Doamne, am nădărdit;
Tu mă vei auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Că am zis: Nu cumva să se bucure de mine
dușmanii mei;
și când s-au clătinat picioarele mele, asupra mea
cu îngâmfare au grăit.

Că eu la lovituri mă aștept,
și durerea mea înaintea mea este pururea.

Că fărădelegea mea o voi mărturisi,
și nemângâiat sunt pentru păcatul meu.

Iar dușmanii mei trăiesc și s-au întărit mai mult
decât mine

și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept.

Cei ce-mi răsplătesc rele, în locul celor bune, de
rău mă vorbeau,
pentru că eu căutam bunătatea.

Nu mă părăsi, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de mine.

Ia aminte spre ajutorul meu,
Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși: Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul
meu, nu Te depărta de mine.
Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii
mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu,
pe Tine Te caut dis-de-dimineasă.

Însetat-a de Tine sufletul meu, precum și trupul
meu,

în pământ pustiu, și neumblat, și fără apă.

De aceea, în locașul Tău cel sfânt m-am arătat Ție,
ca să văd puterea Ta și gloria Ta.

Că mai bună e mila Ta, decât bucuriile vieții;
buzele mele Te vor lăuda.

Pentru aceea, bine Te voi cuvânta în viața mea,
și întru numele Tău voi înălța mâinile mele.

Întocmai ca de măduvă și de grăsime, sătura-se-va
sufletul meu

și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea.

Adusu-mi-am aminte de Tine în așternutul meu,

În revărsatul zorilor m-am gândit la Tine.

Că ai fost ajutorul meu;
sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.

Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Iar ei în zadar au căutat sufletul meu,
cufunda-se-vor în cele mai de jos ale pământului;

Da-se-vor în mâinile sabiei,
pradă vor fi șacalilor.

Iar regele se va veseli de Dumnezeu;
lăudat va fi tot cel ce jură întru Dânsul,
că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși: În revărsatul zorilor m-am gândit la
Tine,
că ai fost ajutorul meu,
și sub acoperământul aripilor Tale mă voi bucura.
Lipitu-s-a de Tine sufletul meu,
și dreapta Ta m-a sprijinit.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.
Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea,
Că de rele s-a umplut sufletul meu,
și viața mea de iad s-a apropiat.
Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă;
făcutu-m-am ca un om neajutorat,
între morți voi fi liber.
Asemenea unor răniți ce dorm în mormânt,
de care nu Ți-ai mai adus aminte,

și care din mâna Ta au fost lepădați.

Așezatu-m-au în groapa cea mai dedesubt,
întu întuneric, și în umbra morții.

Asupra mea s-a coborât mânia Ta,
și toate valurile Tale le-ai revărsat peste mine.
Depărtat-ai de la mine pe cunoscuții mei;
pusu-m-au lor urâciune.
Închis sunt, și nu pot ieși;
ochii mei au slăbit de sărăcie.
Strigat-am către Tine, Doamne, ziua întreagă,
întins-am către Tine mâinile mele.
Oare pentru cei morți vei face minuni?
Sau doctorii vor scula din morți, și Te vor
mărturisi pe Tine?
Oare va povesti cineva în mormânt mila Ta,
și adevărul Tău, în locul de pierzare?
Oare cunoaște-se-vor într-un întuneric minunile
Tale,
și dreptatea Ta, în pământ dat uitării?
Iar eu, către Tine, Doamne, am strigat,
și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina.
Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu,
întorci fața Ta de către mine?
Amărât sunt eu și într-un necazuri, din tinerețele
mele;
iar, când m-am ridicat, fui umilit și fără nădejde.
Peste mine au venit urgiile Tale,
înfricoșările Tale m-au tulburat.

Înconjuratu-m-au asemenea apei,
toată ziua m-au împresurat deodată.

Depărtat-ai de la mine prieten și vecin,
și pe cunoscuții mei, pentru ticăloșie.

Și iarăși: Doamne, Dumnezeul mântuirii mele,
ziua am strigat, și noaptea, înaintea Ta.

Pătrundă la Tine rugăciunea mea;
pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul
și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al
Lui!

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul,
și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale,
pe Cel ce vindecă toate bolile tale.

Pe Cel ce răscumpără din stricăciune viața ta,
pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări.

Pe Cel ce umple de bunătăți pofta ta;
înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

Cel ce face milostenie, Domnul,
și judecată dreaptă, tuturor celor ce li se face
strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise,
fiilor lui Izrael, hotărârile Sale.

Îndurător și milostiv e Domnul, îndelung răbdător
și mult milostiv;
nu până în sfârșit se va mânia, nici până în veac va
ține mânie.

Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă,
nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

Că, după cât e cerul de înalt de la pământ,

a sporit Domnul mila Sa, peste cei ce se tem de
Dânsul.

Pe cât e de departe răsăritul de la apus,
a depărtat de la noi fărădelegile noastre.

Precum miluiește un tată pe fii;
așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul,

Că El a cunoscut făptura noastră,
adusu-și-a aminte, că țărână suntem.

Omul, ca iarba zilele lui,
ca floarea câmpului, așa va înflori;

Că vânt trece peste dânsa, și nu va mai fi,
și nu se va cunoaște nici locul ei.
Iar mila Domnului din veac și până în veac,
spre cei ce se tem de Dânsul,
Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, cei ce păzesc
legătura Lui,
și-și aduc aminte, ca să împlinească poruncile Lui.
Domnul în cer și-a gătit scaunul
și împărăția Lui toate le stăpânește.
Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei tari
în virtute,
care împliniți cuvântul Lui,
ascultând de glasul poruncilor Lui.
Binecuvântați pe Domnul, toate puterile Lui,
slujitorii Lui, care faceți voia Lui.
Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui,
în tot locul stăpânirii Lui;
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.
Și iarăși: În tot locul stăpânirii Lui,
binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-**u** adevărul Tău,
auzi-mă, într-**u** dreptatea Ta.

Și să nu intri la judecată cu robul Tău,
căci drept, înaintea Ta, nu se va găsi nimeni dintre
cei vii.

Că a prigonit dușmanul sufletul meu,
smerit-a până la pământ viața mea.

Așezatu-m-a întru întuneric, ca pe morții veacului,
și s-a mâhnit întru mine spiritul meu,
întru mine s-a tulburat inima mea.

Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult,
gânditu-m-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale am cugetat.
Întins-am spre Tine mâinile mele,
sufletul meu, spre Tine, ca un pământ fără de apă.
Degrabă auzi-mă, Doamne,
că a slăbit spiritul meu.
Să nu întorci fața Ta de către mine,
ca să nu mă aseamăn celor ce se coboară în
groapă.
Fă-mă să aud dis-de-dimineată mila Ta,
că întru Tine am nădăjduit.
Arată-mi mie, Doamne, calea, pe care voi merge,
că la Tine am ridicat sufletul meu.
Scoate-mă de la dușmanii mei, Doamne,
că la Tine am găsit scăpare.
Învăță-mă, să fac voia Ta,
că Tu ești Dumnezeuul meu.
Spiritul Tău Cel bun mă va povățui la pământ
drept,
pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață.
Întru dreptatea Ta scoate-vei din necaz, sufletul
meu,
și întru mila Ta vei zdrobi pe dușmanii mei.
Și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu,

căci robul Tău sunt eu.

Și iarăși: Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (*De 3 ori.*)

Apoi: Spiritul Tău cel bun mă va povățui la pământ drept.

Mărire.... Și acum....

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeu.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Rugăciunile Utreniei

Rugăciunea I

Mulțumim Ție, Doamne Dumnezeul nostru, celui ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ai dat în gura noastră cuvânt de laudă, ca să ne închinăm, și să chemăm numele tău cel sfânt; și să ne rugăm îndurărilor tale, celor ce pururea le ai pentru viața noastră. Și acum trimite ajutorul tău peste cei ce stau înaintea feței măririi tale celei sfinte, și așteaptă de la tine bogată milă; și le dă lor, ca slujind ție totdeauna cu frică și cu dragoste,

să laude bunătatea ta cea negrăită. — Că ție se cuvine toată mărirea, cinstea, și închinăciunea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea II

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeu nostru, pentru că luminează sunt poruncile tale pe pământ. Înțelepțește-ne, să facem întru frica ta dreptate și sfințenie; că pe tine te mărim, cel cu adevărat Dumnezeu nostru; pleacă urechea ta, și ne auzi pe noi; și pomenește, Doamne, pe cei ce împreună cu noi sunt de față, și se roagă, pe toți pe nume, și-i mântuiește cu puterea ta; binecuvântează poporul tău și sfințește moștenirea ta; pace dăruiește lumii tale, bisericilor tale, preoților, și tot poporului tău. — Că bine s-a cuvântat, și s-a preamărit preacinstitul, și de mare-cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și al Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea III

Din zori aleargă sufletul nostru la tine, Dumnezeule, pentru că luminează sunt poruncile tale; învață-ne pe noi, Dumnezeule, dreptatea ta,

poruncile tale, și îndreptările tale; luminează ochii minții noastre, ca să nu adormim vreodată în păcate spre moarte; risipește toată negura de pe inimile noastre; dăruiește-ne nouă soarele dreptății, și nevătămată păzește viața noastră, cu pecetea sfântului tău Spirit; îndreptează pașii noștri în calea păcii; dă-ne, să vedem zorile zilei și ziua într-o bucurie, ca să-ți înălțăm rugăciunile de dimineața. — Că a ta este stăpânirea, și a ta este împărăția, și puterea, și mărirea, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IV

Stăpâne Dumnezeule, cel ce ești sfânt și necuprins, care ai zis să strălucească lumina într-o întinerie, cel ce ne-ai odihnit în somnul de noapte, și ne-ai ridicat spre lauda și ruga bunătății tale, fiind împlânzit de singură milostivirea ta: primește-ne pe noi, cei ce și acum ne închinăm ție, și după puțină îți mulțumim; și ne dăruiește toate cererile cele spre mântuire; arată-ne pe noi fii ai luminii, și ai zilei, și moștenitori ai bunătăților tale cele veșnice. Pomenește, Doamne, într-o mulțime de îndurărilor tale, și pe tot poporul tău, ce este de față, și se roagă împreună cu noi, și pe toți frații noștri, care sunt pe uscat, pe mare, și în tot locul

stăpânirii tale, care aşteaptă iubirea ta de oameni; şi tuturor le dăruieşte mila ta cea mare. — Ca mântuiţi fiind cu sufletul şi cu trupul, pururea stăruind cu îndrăzneală, să preamărim numele tău cel minunat şi binecuvântat, al Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea V

Vistierule al bunătăţilor, izvorule ce pururea izvorăşti, Părinte sfinte, făcătorule de minuni, atotputernice şi atotstăpâni-torule, toţi ne închinăm, şi ne rugăm ție, chemând milele tale şi îndurările tale, spre ajutorul şi paza smereniei noastre. Pomeneste, Doamne, pe robii tăi, şi primeşte rugăciunile cele de dimineaţa ale noastre ale tuturor, ca o tămâie înaintea ta, şi nu socoti nici pe unul din noi netrebnic; ci pe toţi ne păzeşte cu îndurările tale. Pomeneste, Doamne, pe cei ce priveghează şi cântă, spre mărirea ta, şi a unuia născut Fiului tău şi Dumnezeuului nostru, şi al sfântului tău Spirit. Fii lor ajutor şi păzitor; primeşte rugăciunile lor întru altarul tău cel mai presus de ceruri şi înţelegător. — Că tu eşti Dumnezeuul nostru, şi ție mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VI

Mulțumim ție, Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, că toate le faci spre facerea de bine a vieții noastre, ca totdeauna la tine să ne uităm, la Mântuitorul și Făcătorul de bine al sufletelor noastre; că ne-ai odihnit pe noi în măsura nopții ce a trecut, și ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinarea cinstitului tău nume. Pentru aceasta ne rugăm ție, Doamne: dă-ne har, și putere, ca să ne învrednicim a cânta ție cu înțelegere, și a te ruga neîncetat cu frică și cu cutremur, îngrijindu-ne de a noastră mântuire, cu ajutorul Hristosului tău. Pomenește, Doamne, și pe cei ce strigă către tine noaptea; auzi-i pe dâșii, și-i miluiește; și sfărâmă sub picioarele lor pe dușmanii cei nevăzuți și potrivnici luptători. — Că tu ești împăratul păcii, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Rugăciunea VII

Dumnezeule și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, cel ce ne-ai ridicat din așternuturile noastre, și împreună ne-ai adunat la ceasul rugăciunii: dă-ne har întru deschiderea gurii noastre, și primește ale noastre mulțumiri cele după putință; și ne învață îndreptările tale; pentru că a ne ruga, precum se cuvine, nu știm, de nu ne vei povățui tu, Doamne, cu Spiritul tău cel sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție: orice am greșit până în ceasul de acum, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voia sau fără de voie, slăbește, lasă, iartă. Că de te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la tine este mântuirea. Tu singur ești sfânt, ajutător puternic, păzitor al vieții noastre, și întru tine este cântarea noastră pururea. — Fie stăpânirea împărăției tale pururea binecuvântată și preamărită, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea VIII

Doamne Dumnezeul nostru, cel ce ai alungat de la noi trândă-via somnului, și cu chemare sfântă împreună ne-ai chemat, ca și noaptea să înălțăm mâinile noastre, și să te mărturisim pe tine întru judecățile dreptății tale:

primește rugăciunile noas-tre, cererile, mărturisirile, slujbele cele de noapte; și ne dăruiește, Dumnezeuule, credință ne rușinată, nădejde tare, dragoste nefă-țarnică; binecuvântează intrările și ieșirile, faptele, lucrurile, cu-vintele, gândurile noastre; și ne dă nouă, să ajungem la înce-puturile zilei, lăudând, cântând, și binecuvântând bunătatea milei tale celei negrăite. — Că s-a binecuvântat preasfânt numele tău, și s-a preamărit împărăția ta, a Tatălui, și a Fiului, și a Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea IX

Strălucește în inimile noastre, iubitorule de oameni Stăpâne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinței dumnezeirii tale, și deschide ochii minții noastre spre înțelegerea evanghelicelor tale propovăduiri: pune întru noi și frica fericitelor tale porunci, ca toate poftele trupului călcându-le, viață sufletească să petrecem, toate cele ce sunt spre bunăplăcerea ta gândind și făcând. — Că tu ești sfințirea și luminarea noastră, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea X

Doamne, Dumnezeuul nostru, cel ce prin pocăință, iertare ai dăruit oamenilor, și pildă a cunoașterii de păcate, și a mărturisirii, ne-ai arătat pocăința proorocului David spre iertare: însuși, Stăpâne, pe noi cei căzuți în multe și mari greșeli, miluiește-ne după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale curățește fărădelegile noastre. Că ție ți-am greșit, Doamne, celui ce știi și cele nearătate și ascunse ale inimilor oamenilor, și celui ce singur ai putere, de a ierta păcatele; și inimă curată zidind întru noi, și cu spirit stăpânitor întărindu-ne, și bucuria mântuirii tale arătându-ne-o, nu ne lepăda de la fața ta: ci binevoiește, ca un bun și iubitor de oameni, până la suflarea noastră cea mai de pe urmă, să-ți aducem jertfă de dreptate, și prinos, întru sfintele tale altare.— Cu mila, și cu îndurărilor, și cu iubirea de oameni a unuia-născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XI

Dumnezeule Dumnezeuul nostru, cel ce ai așezat puteri cuvântătoare și înțeleghătoare cu vrerea ta, pe tine te rugăm, și ție ne cucerim:

primește preamărirea noastră, cea după putință, împreună cu a tuturor fapturilor tale, și ne răsplătește cu darurile cele bogate ale bunătății tale; că ție se pleacă tot genunchiul, al celor cerești, și al celor pământești, și al celor dedesubt, și toată suflarea și făptura laudă mărirea ta cea neajunsă; pentru că singur ești Dumnezeu adevărat și mult milostiv. — Că pe tine te laudă toate puterile cerești, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea XII

Lăudămu-te, cântăm, bine te cuvântăm, și mulțumim ție, Dumnezeul părinților noștri, că ne-a trecut umbra nopții, și ne-ai arătat iarăși lumina zilei; ci ne rugăm bunătății tale: fii milostiv păcatelor noastre, și primește rugăciunea noastră, întru mare mila ta; că la tine scăpăm, la Dumnezeul cel milostiv și atotputernic. Strălucește în inimile noastre soarele cel adevărat al dreptății tale; luminează mintea noastră, și simțurile toate le păzește, ca umblând ca ziua cu bunăcuviință pe calea poruncilor tale, să ajungem la viața cea veșnică — pentru că la tine este izvorul vieții — și să ne învrednicim a fi întru desfătarea luminii tale celei neapropiate. — Că tu ești

Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia mare

Preotul: **C**u pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru sfânt lăcașul acesta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru Sfântul Părinte Papa (**N**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N**), pentru (Înalt) Preasfințitul (Arhi) Episcopul nostru (**N**), și pentru cinstita Preoțime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Pentru autoritățile și oștirea țării noastre, Domnului să ne rugăm.

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru țara noastră, orașul (**sau satul**) acesta și pentru toate orașele și satele, și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru bună liniștea aerului, și pentru înmulțirea roadelor pământului, și pentru timpuri de pace, Domnului să ne rugăm.

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pentru ca să fim mântuiți de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioară Maria, cu toți Sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

***Poporul:** Ție Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstirea, și închinarea, Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit, acum, și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: Amin

Se cântă Dumnezeu este Domnul, cu stihurile, glas 5

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 1. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2. Toate neamurile m-au împresurat, și întru numele Domnului le-am înfrânt.

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 3. Nu voi muri, ci voi fi viu, și voi spune lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul, și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

*Stih 4. **P**iatra, pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta a ajuns cap al unghiului: de la Domnul s-a făcut aceasta, și este minunată în ochii noștri.*

Dumnezeu este Domnul și s-a arătat nouă; binecuvântat este cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi:

Troparul Învierii, glas 5

Pe Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Spiritul, Care S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm credincioșii și să I ne închinăm; că a binevoit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda, și a scula pe cei morți, întru mărită învierea Sa.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,
Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Troparul Născătoarei, al învierii, glas 5

Bucură-te, ușa Domnului cea neumblată. Bucură-te, zidul și acoperământul celor ce aleargă la tine. Bucură-te, liman neînviforât și neispătită de nuntă, care ai născut cu trup pe Făcătorul tău și Dumnezeu; nu înceta a te ruga pentru cei ce laudă și se închină la nașterea ta.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: *Ție, Doamne.*

Preotul, cu glas înalt:

Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și mărirea, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: *Amin.*

Primul rând de Sedelne ale glasului 5, din Octoih

Crucea Domnului să o lăudăm, sfânta îngropare cu cântări să o cinstim și Învierea Lui să

o preamărim; că a sculat pe cei morți din morminte, ca un Dumnezeu, prădând stăpânia morții și tăria diavolului; și celor din iad lumină le-a răsărit.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, mort ai fost socotit, Cel ce ai omorât moartea; în mormânt ai fost pus, Cel ce ai deșertat mormintele; sus ostașii străjuiau mormântul, jos pe morții cei din veac i-ai înviat. Întru tot puternice și necuprinsule, Doamne, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **Amin.**

Bucură-te, munte sfânt și de Dumnezeu umblat. Bucură-te, rug însuflețit și nears. Bucură-te, ceea ce singură ești lumii punte către Dumnezeu, care treci pe cei morți la viața veșnică. Bucură-te Fecioară fără prihană, care fără ispită bărbătească ai născut Mântuirea sufletelor noastre.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Al doilea rând de Sedelne ale glasului 5, din Octoih

Doamne, după Învierea Ta cea de a treia zi și după închinarea Apostolilor, Petru a grăit către Tine: Femeile au avut îndrazneală, iar eu m-am temut. Tâlharul Te numea Dumnezeu, iar eu m-

am lepădat de Tine. Oare, mă vei mai mai chema acum ucenic? Sau mă vei mai face iarăși vânător al adâncului? Ci primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc, Dumnezeule, și mă mântuiește.

Mărire Tatălui, și Fiului, și Sfântului Spirit,

Doamne, în mijlocul celor osândiți Te-au pironit călcătorii de lege și cu sulița coasta Ta au împuns, o Milostive! Și îngropare ai primit, Cel ce ai sfărâmat porțile iadului și ai înviat a treia zi. Alergat-au femeile să Te vadă și au vestit Apostolilor Învierea. Preaînălțate Mântuitorule, pe care Te laudă Îngerii, binecuvântate, Doamne, mărire Ție!

Și acum, și pururea, și în vecii vecilor. **A**min.

Mireasă neispită de nuntă, de Dumnezeu Născătoare, care întristarea Evei în bucurie ai schimbat-o, lăudămu-te credincioșii și ne închinăm ție, că ne-ai scos din blestemul cel de demult. Și acum roagă-te neîncetat, cu totul lăudată Preasfântă, ca să ne mântuim noi.

Binecuvântările Învierii, glas 5

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Adunarea îngerească s-a mirat, văzându-te pe tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții stricând, Mântuitorule, și împreună cu tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți eliberându-i.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Pentru ce, din compătimire, miruri cu lacrimi amestecați, o, învățăcele? – grăit-a îngerul, cel ce a strălucit în mormânt, către Purtătoarele de mir; vedeți voi mormântul, și cunoașteți, că Mântuitorul din mormânt a înviat.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Foarte de dimineată Purtătoarele de mir au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; ci înaintea lor a stat îngerul, și a zis: Vremea tânguirii a trecut, nu plângeți, ci spuneți Apostolilor învierea.

Stih: Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările tale.

Purtătoarele de mir femei, cu miruri venind la mormântul tău, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsle a grăit zicând: Pentru ce socotiți cu cei morți pe cel viu? Că a înviat din mormânt, ca un Dumnezeu.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit.

A Treimii.

Inchinămu-ne Tatălui, și Fiului acestuia, și Spiritului celui sfânt: Sfintei Treimi într-o ființă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pe Dătătorul de viață născându-l, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit, și bucurie Evei, în locul întristării, ai dăruit; și pe cei căzuți din viață la aceeași i-ai îndreptat: cel ce s-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, Mărire ție Dumnezeului nostru, mărire ție.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeu, cu harul Tău.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preamărit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

Ipacoiul glasului 5

De îngerească vedere spăimântându-se cu mintea Mironosițele, și prin dumnezeiasca sculare

luminându-și sufletele, Apostolilor grăiau: Binevestiți între neamuri Învierea Domnului, Cel ce împreună-lucrează prin minuni și ne dăruiește nouă mare milă.

Antifoanele glasului 5

Antifonul I

Când sunt necăjit, ca David cânt Ție, Mântuitorul meu: Mântuiește sufletul meu de limba vicleană.

Fericită este viața pustnicilor, a celor ce se întraripează cu dumnezeiescul dor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Spiritul Sfânt se țin toate cele văzute, împreună cu cele nevăzute, că însuși stăpânitor fiind, este cu adevărat unul din Treime.

Antifonul II

La munți, suflete, să ne ridicăm; mergi acolo de unde vine ajutorul.

Mâna Ta cea dreaptă, Hristoase, asupra-mi întinzându-se, de toată înşelăciunea să mă păzească.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Spiritului Sfânt, teologhisind, să-I zicem: Tu eşti Dumnezeu, viaţă, iubire, lumină, minte; Tu eşti bunătate, Tu împărăteşti în veci.

Antifonul III

De cei ce mi-au zis mie: în casa Domnului să intrăm, de multă bucurie umplându-mă, rugăciune înalţ.

În caza lui David cele înfricoşătoare se săvârşesc, că acolo este foc, care arde tot gândul cel ruşinos.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

În Spiritul Sfânt este vrednicia cea începătoare de viață, din Care tot ce viază se însuflețește, precum în Tatăl, ca și în Cuvântul.

Preotul: **Î**nțelepciune! Să luăm aminte.

Prochimenul glasului 5

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeuul meu, înalță-se mâna Ta, că Tu împărățești în veci.

*Stih: **M**ărturisi-mă-voi ție, Doamne,
cu toată inima mea, spune-voi toate minunile
tale.*

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeuul meu, înalță-se mâna Ta, că Tu împărățești în veci.

Preotul: **D**omnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te, spre noi.

Preotul: **C**ă sfânt ești Dumnezeuul nostru și întru Sfinți Te odihnești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Se cântă Toată suflarea... pe glasul 5

Toată suflarea să laude pe Domnul. — Toată suflarea și toată făptura să laude numele Domnului. — Lăudați pe Dumnezeu întru Sfinții lui.

Apoi:

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeu să-l rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-te spre noi, (de 3 ori.)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Poporul: Și spiritului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie după Sfântul apostol și evanghelist Luca, citire:

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Preotul: Să luăm aminte.

Evanghelia a V-a, a Învierii. Evanghelia după Luca (24, 12-35)

În vremea aceea Petru, ridicându-se, a alergat la mormânt și, aplecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de cele întâmplare. Și, iată, doi dintre ei

mergeau, în aceeași zi, la un sat care era departe de Ierusalim ca la șaizeci de stadii, al cărui nume era Emaus. Și aceia vorbeau între ei despre toate întâmplările acestea. Și, pe când vorbeau și se întrebau între ei, însuși Isus, apropiindu-Se, mergea împreună cu ei. Dar ochii lor erau ținuti ca să nu-L cunoască. Atunci El le-a zis: Ce sunt cuvintele acestea pe care le schimbați unul cu altul în drumul vostru și de ce sunteți triști? Și, răspunzând cel al cărui nume era Cleopa, a zis către El: Tu singur ești străin în Ierusalim și nu știi cele ce s-au întâmplat în el zilele acestea? Și El le-a zis: Care? Iar ei I-au răspuns: Cele despre Isus Nazarineanul, Care era Profet puternic în faptă și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a întregului popor; cum L-au osândit la moarte și L-au răstignit arhieriei și mai-marii noștri. Noi, însă, speram că El este Cel ce avea să răscumpere pe Israel; și, cu toate acestea, a treia zi este astăzi de când s-au petrecut acestea. Dar și niște femei dintr-ale noastre ne-au înspăimântat, ducându-se dis-de-dimineață la mormânt și, negăsind trupul Lui, au venit zicând că au văzut arătare de îngeri, care le-au spus că El este viu. Iar unii dintre noi s-au dus la mormânt și au găsit așa precum spusese femeile, dar pe El nu L-au văzut. Atunci El a zis către ei: O, nepricepuților și zăbavnicilor cu inima ca să credeți toate câte au spus profeții! Nu trebuia, oare, ca Hristos să pătimească acestea și să intre în mărirea Sa? Și începând de la Moise și de la toți profeții, le-a tâlcuit lor din toate Scripturile cele scrise despre El. Și s-au apropiat

de satul unde se duceau, iar El Se făcea că merge mai departe. Dar ei Îl rugau stăruitor, zicând: Rămâi cu noi, că este spre seară și s-a plecat ziua. Și a intrat să rămână cu ei. Și, când a stat împreună cu ei la masă, luând El pâinea, a binecuvântat și, frângând, le-a dat lor. Atunci s-au deschis ochii lor și L-au cunoscut; dar El S-a făcut nevăzut de lângă ei. Și au zis unul către altul: Oare nu ardea în noi inima noastră când ne vorbea pe cale și când ne tâlcuia Scripturile? Și, ridicându-se în ceasul acela, s-au întors la Ierusalim și au găsit adunați pe cei unsprezece și pe cei ce erau împreună cu ei, care ziceau că a înviat cu adevărat Domnul și S-a arătat lui Simon. Și ei au spus cele petrecute pe cale și cum a fost cunoscut de ei la frângerea pâinii.

Poporul: Mărire Ție, Doamne, mărire Ție.

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm sfântului Domn, lui Isus unuia celui fără de păcat. Crucii tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă învierea ta o lăudăm și o preamărim. Că tu ești Dumnezeuul nostru: afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim. Veniți toți credincioșii, să ne închinăm sfintei Învierii lui Hristos; că iată a venit, prin Cruce, bucurie în toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm

Învierea lui: că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea.

Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu curățește-mă.

Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea.

Ție unuia am greșit și ce este rău înaintea Ta am făcut, Ca să te arăți drept întru cuvintele Tale și biruitor să ieși când te vor judeca.

Că iată întru fărădelegi am fost conceput și în păcate m-a născut maica mea.

Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale, le-ai arătat mie.

Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți;

spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi.

Auzului meu vei da bucurie și veselie;

bucura-se-vor oasele mele cele umilite.

Întoarce fața Ta de la păcatele mele

și toate fărădelegile mele șterge-le.

Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule

și Spirit drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Nu mă lepăda de la fața Ta

și Spiritul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale

și cu Spirit stăpânitor mă întărește.

Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale

și cei păcătoși la Tine se vor întoarce.

Mântuiește-mă de sângiuri, Dumnezeule,

Dumnezeul mântuirii mele;

bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide

și gura mea va vesti lauda Ta.

Că de ai fi voit jertfă, ți-aș fi adus;

arderile de tot nu le vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit;
inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fă, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului,
și să se zidească zidurile Ierusalimului.

Atunci bineplăcute-Ți vor fi jertfa dreptății,
prinosul și arderile de tot;
atunci vor aduce pe altarul Tău viței.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 8

Ușile pocăinței deschide-mi mie, Dătătorule
de viață! Că aleargă spiritul meu la Biserica Ta cea
sfântă, purtând lăcaș al trupului cu totul întinat;
ci, ca un îndurat, curățește-mă cu mila milostivirii
Tale.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

În calea mântuirii îndreptează-mă, de
Dumnezeu Născătoare, căci cu păcate grozave mi-
am întinat sufletul, și cu lenevire viața mea toată
am cheltuit-o. Ci, cu rugăciunile tale, mântuiește-
mă de toată necurăția.

Stih, glas 6

Miluiește-ne, Dumnezeuule, după mare mila ta, și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegile noastre.

Stihiră, glas 6

La mulțimea faptelor mele celor rele cugetând eu, păcătosul, mă cutremur de înfricoșătoarea zi a Judecății; ci, îndrăznind la mila milostivirii Tale, ca David strig Ție: Miluiește-mă, Dumnezeuule, după mare mila Ta!

Preotul: **M**ântuiește, Dumnezeuule, poporul tău și binecuvântează moștenirea ta; cercetează lumea ta cu milă și cu îndurări; înalță puterea creștinilor dreptcredincioși; și trimite peste noi milele tale cele bogate: pentru rugăciunile Preacuratei Doamnei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu mijlocirile cinstitelor cerești Puteri ale celor fără de trupuri, ale cinstitului mărit profet Înaintemergător și Botezător Ioan; ale sfinților măriți și întru tot lăudați Apostoli; ale celor dintru sfinți Părinții noștri și ai lumii mari Dascăli și Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore Teologul, și Ioan Gură-de-aur; și ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nicolae

Arhiepiscopul de la Mira Licie, făcătorul de minuni, ale celui dintru sfinți părintelui nostru Nichita al Remesianeii, apostolul românilor; ale sfinților măriți și bine învingători Martiri ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători Părinților noștri; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, rugămu-te, mult milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoșii, care ne rugăm ție, și te îndură spre noi.

Poporul: **D**oamne, îndură-te spre noi — (*de 12 ori.*)

Preotul, cu glas înalt:

Cu mila, și cu îndurăările, și cu iubirea de oameni a unuia născut Fiului tău, cu care împreună bine ești cuvântat, cu preasfântul, și bunul, și de viață făcătorul tău Spirit, acum și pururea, și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min.

CANOANELE

**Canonul Învierii glasului 5, din Octoih
Canonul Crucii și Învierii, din Octoih
Canonul Născătoarei, din Octoih.**

Canonul Triodului
Catavasiile Născătoarei de Dumnezeu, glas
4.

Canonul Învierii
Cântarea I, glas 5

Irmos:

Pe cal și pe călăreț în Marea Roșie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință.

Adunarea iudeilor, cea roditoare de spini, nepăstrând dragoste de maică spre Tine, Făcătorule de bine Hristoase, cu spini Te-a încununat pe Tine, Cel ce ai dezlegat pe începătorul neamului de pedeapsa spinului.

Ridicatu-m-ai pe mine cel căzut în groapă, plecându-Te fără cadere, Dătătorule de viață, și stricăciunea mea cea rău pătimitoare luând-o asupra Ta fără ispitire, Hristoase, cu mirul dumnezeieștii Ființe m-ai înmiresmat.

A Născătoarei

Dezlegatu-s-a blestemul, întristarea a încetat, că cea binecuvântată și cu daruri dăruită, credincioșilor bucurie a răsărit, aducând pe Hristos ca pe o floare, binecuvântare tuturor marginilor.

Canonul Crucii și Învierii

Celui ce S-a pironit pe Cruce de voie cu trupul, și din hotărârea cea dedemult pe cel căzut prin lemn l-a eliberat, Aceluia unuia să-i cântăm, că S-a preamărit.

Lui Hristos mort, Celui ce a înviat din mormânt, și pe cel căzut împreună l-a sculat, și cu împreună șederea cea părintească l-a împodobit, Aceluia unuia să-i cântăm, că S-a preamărit.

Canonul Născătoarei

Pe Lumina, ceea ce S-a sălășluit întru tine, Preacurată, și a luminat lumea cu razele Dumnezeirii, pe Hristos roagă-L, să lumineze pe toți cei ce te laudă, pe tine Maică fecioară.

Ca cea înfrumusețată cu podoaba bunătăților, ceea ce ești cu daruri dăruită, pe buna cuviință cea de podoabă făcătoare, prin strălucirea Spiritului ai primit-o Preacurată, pe Cel ce toate le-a împodobit.

Pe tine dedemult mai-nainte închipuindu-te, rugul în Sinai nu s-a ars Fecioară cu focul împreunându-se, că fecioară ai născut, și fecioară ai rămas, mai presus de gând, Maică Fecioară.

Canonul Triodului

Cu pilde îndemnând pe toți Hristos spre îndreptarea vieții, pe vameșul înalță din smerenie, arătând pe fariseul că s-a smerit dintru înălțare.

Din smerenie văzând cinste făcătoare de înălțare, și din înălțare cădere rea, râvnește la virtuțile vameșului și urăște răutatea fariseului.

Prin trufie se împrăștie tot binele, iar prin smerenie pierde tot răul; pe care să o îmbrățișăm noi credincioșii, disprețuind în chip hotărât năravul cel îngâmfat.

Împăratul tuturor, vrând să fie ucenicii Lui smeriți în cugete, sfătuindu-i, îi învăța să râvnească suspinul și umilința vameșului.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Ca vameșul suspin și cu tânguiuri neîncetate mă apropii eu, Doamne, acum la milostivirea Ta; miluiește-mă și pe mine, cel ce-mi petrec acum viața cu smerenie.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Gândul, sfatul, nădejdea, trupul, sufletul și spiritul, către tine mi-am pus, Stăpână; scapă-mă de vrăjmașii cei cumpliți, de supărări, și de îngrozirea cea viitoare, și mă mântuiește.

**Cântarea I a a Catavasiilor Născătoarei de
Dumnezeu, glas 4**

Deschide-voi gura mea și se va umple de Spirit, și cuvânt voi răspunde Împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Canonul Învierii

Cântarea III, glas 5

Irmos:

Cel ce ai înfîpt pămîntul pe nimic cu porunca Ta și ai ridicat neînut pe cel îngreuiat pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întărește Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun și iubitor de oameni.

Fiere cu adevărat Ți-au adus cei ce au băut apă din piatră, Ție, Celui ce ai făcut minuni în pustiu, Hristoase, și oțet în loc de mană, pentru facerea de bine, Ți-au adus ca răsplată fiii cei nerecunoscători ai lui Israel.

Cei ocrotiți de demult prin nor luminos, pe Hristos-Viața în mormînt L-au pus; dar cu a Sa putere înviind, tuturor credincioșilor a dăruit

strălucirea Spiritului, Care în taină umbrește de sus.

A Născătoarei

Tu, fără împreunare te-ai făcut Maică a lui Dumnezeu, a Celui ce a strălucit din Tatăl cel nestricăcios, fără dureri de maică; pentru aceasta, cu dreaptă credință te propovăduim pe tine Născătoare de Dumnezeu, căci ai născut pe Cuvântul întrupat.

Canonul Crucii și Învierii

Înviat-ai din mormânt Hristoase, din stricăciunea morții mântuind, pe cei ce laudă Dătătorule de viață, răstignirea Ta cea de voie.

Ca să ungă cu mir trupul Tău, Hristoase mironosițele, s-au sânguit, și neaflându-l, s-au întors lăudând învierea Ta.

Canonul Născătoarei

Scara pe care S-a coborât la noi Cel Preaînalt, ca să îndrepteze firea cea stricată, tu prea luminată curată, de toți acum ești văzută, că prin tine Cel preabun cu lumea a petrece a binevoit.

Taina cea dedemult mai-nainte hotărâtă, Fecioară, și mai-nainte de veci cunoscută, de Dumnezeu, Cel ce cunoaște toate, acum în anii cești mai de pe urmă, în pânțele tale ceea ce ești cu totul fără prihană, sfârșit luând s-a arătat.

Dezlegatu-s-a osânda blestemului celui dedemult, cu mijlocirea ta Fecioară preacurată, că peste tine Domnul arătându-Se tuturor binecuvântare ca un preabun a izvorât, ceea ce ești una podoaba oamenilor.

Canonul Triodului

Din gunoiul patimilor se înalță cel smerit, și din înălțimea virtuților cade rău tot cel mândru; de al cărui nărav al răutății să fugim.

Slava deșartă golește bogăția dreptății; iar smerenia risipește mulțimea patimilor. Căreia și

noi urmând, aşază-ne şi pe noi de partea vameşului, Mântuitorule.

Ca vameşul şi noi bătându-ne în piept, strigăm cu umilinţă; Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi păcătoşii, ca să luăm iertarea aceluia.

Spre râvnă să venim credincioşii, săvârşind blândeţea şi vieţuind cu smerenie, în suspinarea inimii, cu plâns şi cu rugăciune, ca să luăm iertare de la Dumnezeu.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit,

Să lepădăm, credincioşii, trufia cea fără măsură, cumplita mândrie, urâta înălţare şi cruzimea cea rea a fariseului, cea necuvioasă lui Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Întru tine ceea ce eşti singură scăpare nădăjduindu-mă, să nu pierd nădejdea cea bună;

ci să dobândesc Preacurată ajutorul tău, mântuindu-mă de toată spurcăciunea celor rele.

Cântarea a III-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvorul cel viu și îmbelșugat, care s-au împreunat ție ceată sufletească, întărește-i întru Dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.*

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești Dumnezeuul nostru și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sedea la triodului, glas 4

Smerenia a înălțat pe cei rușinat de răutăți, pe vameșul ce a suspinat și a strigat către Ziditorul, milostivește-Te! Iar înălțarea a surpat din dreptate pe ticălosul fariseu ce a grăit cu trufie. Deci să urmăm celor bune, depărtându-ne de la răutăți.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Glas 4

Smerenia, odinioară, a înălțat pe vameșul ce a strigat cu plângere, milostivește-Te și l-a îndreptat. Lui să ne asemănăm toți cei ce am căzut întru adâncul răutăților; să strigăm Mântuitorului dintru adâncul inimii: Greșit-am ! milostivește-Te, Unule, Iubitorule de oameni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sedealna Născătoarei, glas 4

Primește Stăpână, degrabă, rugăciunile noastre și le du Fiului tău și Dumnezeu, Stăpână cu totul fără prihană. Scapă din primejdii pe cei ce aleargă către tine; strică meșteșugirile, surpă semeția celor ce se într-armează nedumnezeiește, Preacurată, asupra robilor tăi.

Canonul Învierii

Cântarea IV, glas 5

Irmos:

Deșertarea Ta cea dumnezeiască, Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ție: Spre mântuirea poporului Tău ai venit ca să mântuiești pe unșii Tăi.

Apele cele prea amare de la Mera prin lemn le-ai îndulcit, Bunule, ca într-o icoană mai înainte închipuind preacurată Crucea Ta, care a omorât gustarea cea cu păcat.

Cruce pentru lemnul cunoștinței și fiere pentru mâncarea cea dulce ai primit, Mântuitorul meu; iar pentru stricăciunea morții, sângele Tău cel dumnezeiesc Ți-ai vărsat.

A Născătoarei

Afară de împreunare ai zămislit în pântec fără stricăciune și mai înainte de dureri ai născut, și după naștere fecioară te-ai păstrat, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Canonul Crucii și Învierii

Dacă s-a înfipt Crucea pe pământ, în locul Căpățânii, s-au sfărâmat încuietorile, și portarii cei veșnici, și-au strigat: Mărire puterii Tale, Doamne.

Dacă S-a coborât Mântuitorul la cei legați ca un mort, au înviat împreună cu Dânsul morții cei din veac, și au strigat: Mărire puterii Tale, Doamne.

Canonul Născătoarei

Cu inima, cu mintea, și cu sufletul, și cu gura, mărturisindu-te pe tine cu toată credința, de Dumnezeu Născătoare, cu adevărat Curată, roadă de mântuire dobândesc, și mă mântuiesc Fecioară, cu rugăciunile tale.

Cel ce a zidit toate din ce n-au fost, din tine Curată a Se zidi a binevoit ca un Făcător de bine, spre mântuirea celor ce te laudă cu credință și cu dragoste, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Laudă nașterea ta Preacurată cetele cele mai presus de lume, bucurându-se de mântuirea celor ce te cunosc adevărată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară neîntinată.

Pe tine toiag Isaia te-a numit, din carele a odrăslit nouă floarea cea frumoasă Hristos Dumnezeu, spre mântuirea celor ce aleargă cu credință și cu dragoste la acoperământul tău.

Canonul Triodului

Arătat-a Cuvântul că smerenia este calea cea aleasă a înălțării, smerindu-Se până și la chipul cel

de rob; Căruia urmând oricine, smerindu-se se înalță.

Înălțatu-s-a dreptul fariseu și a căzut; iar vameșul cel îngreuiat cu mulțimea răutăților, s-a smerit și s-a înălțat, îndreptându-se mai presus de nădejde.

Trufia pentru bogăția virtuților s-a arătat pricinuitoare de sărăcie, iar smerenia pentru lipsa lor desăvârșită s-a arătat îndeșulare îndreptării; pe aceasta să o câștigăm.

Zis-ai mai înainte, Stăpâne, că stai cu adevărat împotriva celor ce se mândresc; iar celor smeriți le dai, Mântuitorule, harul Tău. Deci, trimite-ne harul Tău nouă, celor ce ne-am smerit.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Către dumnezeiasca înălțare suindu-ne pe noi pururea Mântuitorul și Stăpânul, a arătat

smerenia făcătoare de înălțime; că a spălat cu mâinile Sale picioarele ucenicilor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ca ceea ce ai născut Lumina cea neapropiată, Fecioară, risipește întunericul sufletului meu cu raza cea luminătoare, și îndreptează viața mea la cărările mântuirii.

Cântarea a IV-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Sfatul cel neînțeles și Dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, Profetul Avacum avându-l în minte, a strigat: Mărire Puterii Tale, Doamne.

Canonul Învierii

Cântarea V, glas 5

Irmos:

Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, Ia Tine alerg din zori și strig Ție: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat.

Domnul măririi, în chip de nemărire lipindu-se de cinstire, pe lemn, de voie a fost spânzurat, purtând grijă în chip negrăit de mărirea mea cea dumnezeiască.

Tu m-ai îmbrăcat într-o nestrăciune, Hristoase, gustând cu trupul nestrăciunea morții fără de nestrăciune și răsărind din mormânt a treia zi.

A Născătoarei

Născând tu nouă, fără de sămânță, pe Hristos, dreptatea și mântuirea, Născătoare de Dumnezeu, ai eliberat din blestem firea strămoșului.

Canonul Crucii și Învierii

Întinsu-Ți-ai mâinile Mântuitorul nostru pe lemn, pe toți chemându-i la Tine însuși, ca un iubitor de oameni.

Prădat-ai iadul Mântuitorul nostru cu îngroparea Ta, și cu învierea Ta de bucurie toate le-ai umplut.

Canonul Născătoarei

Toți proorocii pe tine arătat mai-nainte te-au vestit, că erai să te faci Maică a lui Dumnezeu, de Dumnezeu Născătoare, preacinstită, că una te-ai aflat Curată, desăvârșit fără prihană.

Nor luminos al apei celei vii, pe tine care ai plouat nouă celor deznădăjduiți, pe Hristos ploaia nestrăciunii, cinstită te cunoaștem.

Ca pe o de-aproape toată, ca pe o bună și fără prihană, pecetluită cu fecioria, curat te-a iubit, Dumnezeu, Cel ce S-a sălășluit întru tine, ca un însuși milostiv.

Canonul Triodului

Să ne sârguim a urma virtuților fariseului și a râvni smerenia vameșului; urând necuviința greșelilor de la amândoi, adică trufia și pierderea.

Văditu-s-a deșartă călătoria dreptății, deoarece fariseul a însoțit cu ea trufia; în timp ce greutatea nedreptății s-a deșertat, când vameșul a câștigat împreună-mergătoare smerenia.

În virtuți, ca un șezător în căruță iute, se părea fariseului că aleargă; dar vameșul, pedestru alergând, ca pe lângă o căruță, bine a întrecut-o, înjugând plângerea cu umilința.

Pilda vameșului înțelegând-o toți cu mintea, veniți să-i urmăm cu lacrimi, aducând lui Dumnezeu duh zdrobit, cerând iertarea păcatelor.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Să lepădăm, înțelepților, departe năravul cel măreț și urât, trufaș și obraznic al fariseului, cel mult lăudăros și cumplit, ca să nu ne lipsim de dumnezeiescul Dar.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce ești bună, trimite toiag de putere nouă tuturor celor ce scăpăm la tine; ca să biruim în mijlocul tuturor vrăjmașilor, ajutorându-ne și din toată vătămarea scoțându-ne.

**Cântarea a V-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Spăimântatu-s-au toate de Dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pânțece pe Dumnezeu cel peste toate și ai născut pe Fiul cel fără de ani, Ceea ce dăruiești mântuire tuturor celor ce te laudă.

Canonul Învierii

Cântarea VI, glas 5

Irmos:

Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate ca un îndurat.

În stricăciune a alunecat începătorul neamului, Stăpâne Hristoase, mâncarea neascultării gustând, și la viață a fost ridicat prin patima Ta.

Coborâtu-Te-ai la iad, Stăpâne Hristoase, Cel ce ești Viața, și stricăciune stricătorului făcându-Te, prin stricăciune ai izvorât învierea.

A Născătoarei

Fecioară ai născut, și după naștere ai rămas curată, pe mâini purtând pe Cel ce poartă toate, ca una care ești cu adevărat Fecioară și Maică.

Canonul Crucii și Învierii

Întinsu-ți-ai palmele Tale, adunând adunările neamurilor Tale, cele departe despărțite Hristoase Dumnezeuul nostru, cu Crucea Ta cea de viață purtătoare, ca un iubitor de oameni.

Prădat-ai moartea, și porțile iadului le-ai zdrobit, și Adam cel legat dezlegându-se, a strigat Ție: Mântuitu-m-a dreapta Ta, Doamne.

Canonul Născătoarei

Pricinuitorul a toate, și Care dă tuturor spre a fi, ca pe o pricină te-a avut întrupându-Se ca noi, pe tine Maică dumnezeiască, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Izvor de tămăduiri, de suflete hrănitor Stăpână, izvorând celor ce aleargă cu credință către acoperământul tău cel bine mărit, te știm pe tine cea cu totul fără prihană.

Pe Pricinuitorul mântuirii, pe Dătătorul de viață L-ai născut nouă, Care dăruiește veșnica mântuire, celor ce te propovăduim, adevărată de Dumnezeu Născătoare.

Canonul Triodului

Prin curgerea vieții, deodată au alergat fariseul și cu vameșul; dar acela, de mândrie fiind cuprins, s-a primejduit în chip rușinos; iar acesta s-a mântuit prin smerenie.

Mergând în viață pe calea cea dreaptă, să urmăm înțelepciunii celei dorite a vameșului și să fugim de trufia cea urâtă a fariseului, ca să fim vii.

Să urmăm obiceiurilor bune ale lui Isus, Mântuitorul, și smereniei Lui, noi cei ce dorim a dobândi sălașul bucuriei celei fără de sfârșit, sălășluindu-ne în locul celor vii.

Arătat-ai, Stăpâne, ucenicilor Tăi smerenie înaltă; că, încingându-Te cu ștergarul peste mijloc și spălându-le picioarele, le-ai poruncit să urmeze acestui obicei.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Fariseul și-a petrecut viața cu bunătățile, și vameșul cu greșelile; ci acela, din înălțarea cea stricătoare de minte, a luat smerenia; iar acesta s-a înălțat, arătându-se smerit cu mintea.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Gol fiind zidit întru nerăutate și întru viață neamăgitoare m-a îmbrăcat vrăjmașul cu răutatea călcării de poruncă și cu grosimea trupului; iar acum prin mijlocirea ta Fecioară mă mântuiesc.

**Cântarea a VI-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Înțelepții lui Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul laudat, al Maicii lui Dumnezeu, veniți să batem din mâini, mărintd pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa.

***Preotul:** Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.*

***Poporul:** Doamne, îndură-Te spre noi.*

***Preotul:** Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata,*

mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Condacul Triodului, glas 4

Să fugim de vorbirea cea trufașă a fariseului și să ne învățăm smerenia vameșului, cu suspine strigând către Mântuitorul lumii: milostivește-Te spre noi, Unule Îndurate!

Icosul Triodului

Pe noi înșine, fraților, toți să ne smerim, cu suspine și cu tânguiri să batem cugetul, ca atunci, la judecata întregii lumi, să ne arătăm acolo credincioși nevinovați, dobândind iertare; că acolo este în adevăr odihna, pe care să ne rugăm acum

să o vedem. Acolo durerea, întristarea și suspinele cele din adânc sunt îndepărtate, în Edenul cel minunat. Al cărui făcător este Hristos, Dumnezeu fiind împreună fără de început cu Tatăl.

Sinaxar

În această zi, Duminica XXXIII după Cincizecime, amintim parabola Vameșului și Fariseului din Sfânta Evanghelie.

Pentru rugăciunile tuturor Sfinților Tăi făcători de cântări, Hristoase Dumnezeul nostru, îndură-Te de noi și ne mântuiește. Amin.

Canonul Învierii

Cântarea VII, glas 5

Irmos:

Domnul părinților cel preaînălțat văpaia a stins și a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeuule, binecuvântat ești.

Cu trupul înfășurându-Te, ca o momeală în undiță, cu puterea Ta cea dumnezeiască pe șarpe jos l-ai tras, scoțând pe cei ce strigă: Dumnezeuule, binecuvântat ești.

Cel ce a înființat alcătuirea cea nemăsurată a pământului în groapă a fost acoperit cu trupul, Cel neîncăput, Căruia toți Îi cântăm: Dumnezeu, binecuvântat ești.

A Născătoarei

Un Ipostas în două firi ai născut, ceea ce ești cu totul fără prihană, pe Dumnezeu întrupat. Căruia toți îi cântăm: Dumnezeu, binecuvântat ești.

Canonul Crucii și Învierii

Cel ce prin lemnul Crucii ai stricat înșelăciunea idolilor: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Cel ce ai înviat din morți, și pe cei din iad împreună i-ai sculat: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Canonul Născătoarei

Cel nehotărât rămânând neschimbat, cu trupul după ipostas S-a împreunat ca un milostiv, întru tine cea preasfântă, Cel ce este Unul binecuvântat.

Mireasă pe tine cu totul fără prihană, de Dumnezeu Născătoare, Stăpână, cu un glas te mărim, și scaun al Făcătorului tău, Căruia toți îi cântăm: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Maică a Împăratului tuturor ai fost, curățindu-te cu Spiritul, Fecioară a Celui ce te-a zidit pe tine, Căruia toți cântăm: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Mântuitu-m-a Domnul, Maică a lui Dumnezeu preacurată, cu haina trupului din tine îmbrăcându-Se, Căruia, toți cântăm: Dumnezeule bine ești cuvântat.

Canonul Triodului

Cu lucrurile îndreptățirii înălțându-se fariseul, în lațurile slavei deșarte rău s-a încurcat, lăudându-se peste măsură; iar vameșul, înălțându-se cu aripile smereniei, lesne s-a apropiat de Dumnezeu.

Folosind smerenia ca pe o scară, vameșul s-a ridicat la înălțimea cerurilor; în timp ce fariseul, cu putreda ușurime a trufiei înălțându-se, s-a coborât în adâncimea iadului.

Pe cei drekți vânându-i vicleanul, îi fură prin mijlocirea slavei deșarte; iar pe cei păcătoși cu lanțurile deznădăjduirii îi leagă. Ci să ne sârguim a scăpa de amândouă relele, noi râvnitorii vameșului.

Cu rugăciune să cădem la Dumnezeuul nostru, cu lacrimi și cu suspine fierbinți, urmând smereniei celei înălțătoare a vameșului și să cântăm pururea: Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Învățând pe ucenici mai înainte le-ai poruncit, Stăpâne, să nu cugete cele înalte, ci să se unească cu cei smeriți. Pentru aceasta,

Mântuitorule, noi credincioșii strigăm Ție: Bine ești cuvântat Dumnezeu părinților noștri.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Frumusețea și scara cea dumnezeiască, pe care mai înainte a văzut-o Iacob, de jos întinsă către înălțime, pe tine te cunoaștem a fi Preacurată; coborând de sus pe Dumnezeu întrupat, și pe oameni printr-însa ridicându-i.

**Cântarea a VII-a a Catavasiilor
Născătoarei de Dumnezeu, glas 4**

Înțelepții lui Dumnezeu făpturii nu s-au închinat, ci numai Făcătorului; și groaza focului bărbătește călcând-o, se bucurau, cântând: Prealăudate Dumnezeuul părinților noștri și Doamne, bine ești cuvântat.

**Canonul Învierii
Cântarea VIII, glas 5
Irmos:**

În cuptor tinerii, împletind horă a întregii lumi, cântau Ție, Făcătorului a toate: Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Tu pentru paharul cel de voie al mântuitoarei patimi Te-ai rugat, ca și cum ar fi fost fără de voie; că două voințe, potrivite celor două firi, porți în veci, Hristoase.

Cu coborârea Ta, a Celui atotlucrător, Hristoase, iadul, batjocorit fiind, a vărsat pe toți cei omorâți de demult prin înșelăciune, pe cei ce Te înalță întru toți vecii.

A Născătoarei

Pe tine, ceea ce mai presus de minte, în chip dumnezeiesc-omenesc, prin cuvânt ai născut pe Domnul, și ai rămas fecioară, toate făpturile te binecuvântăm, Fecioară, și te preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul Crucii și Învierii

Pe Cel ce și-a întins palmele pe Cruce de voie, și legăturile morții le-a rupt, pe Hristos Dumnezeu, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Pe Cel ce ca un mire din mormânt a răsărit, Hristos Dumnezeu, și mironosițelor S-a arătat, și bucurie lor a vestit, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Canonul Născătoarei

Încetat-a acum întristarea strămoșilor, bucurie născând tu Maica lui Dumnezeu, pentru aceasta neîncetat te laudăm Fecioară, și te preaînălțăm întru toți vecii.

Cântă împreună cu noi adunarea celor fără de trupuri Fecioară, nașterea ta cea necuprinsă, un danț alcătuind cu dorire, și preaînălțându-o pe dânsa în veci.

Curgere prea-limpede a nemuririi Fecioară, din tine a ieșit Domnul tuturor, spălând întinăciunea celor ce te laudă pe tine cu credință, și te preaînălță întru toți vecii.

Scaun dumnezeiesc cu adevărat, și de lumină purtător, și tăblița a darului te mărturisește pe tine Fecioară, ca pe ceea ce ai primit pe Cuvântul Tatălui, pe Carele Îl preaînălțăm întru toți vecii.

Canonul Triodului

Cu minte smerită suspinând vameșul, a aflat pe Domnul milostiv, și s-a mântuit; iar prin obiceiul cel rău al limbii ce grăia cu trufie, a căzut fariseul din dreptate.

De trufia gândului fariseului și de trâmbițarea curăției, să fugim noi credincioșii, râvnind smereniei și gândului vameșului, celui bineprimit.

Cuvintele vameșului să le grăim credincioșii în sfânta Biserică: Dumnezeu, milostivește-Te, ca împreună cu el să aflăm iertare, scăpând de pierzarea fariseului celui mult lăudăros.

Suspinării vameșului să urmărim toți și, cu Dumnezeu vorbind, să strigăm către Dânsul cu lacrimi fierbinți: Iubitorule de oameni, greșit-am!

Milostive îndurate, milostivește-Te și ne mântuiește.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Spiritul Sfânt, Dumnezeu,

Spre suspinul vameșului s-a uitat Dumnezeu, și pe el îndreptându-l, l-a arătat pildă tuturor; ca să se plece pururea cu suspinuri și cu lacrimi, cerând dezlegarea păcatelor.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Nu știu alt sprijin afară de tine, Curată și cu totul fără prihană. Pe tine te pun rugătoare, pe tine mijlocitoare către Cel ce S-a născut din tine; scapă-mă de toate cele ce mă întristează.

Cântarea a VIII-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

*Stih: **S**ă laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.*

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum împlinită; pe toată lumea o ridică să-Ți cânte Ție: pe Domnul, lucrurile, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica luminii în cântări cinstind-o, să o mărim!

Stih 1: *Mărește, sufletul meu pe Domnul și s-a bucurat spiritul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 2: *Că a căutat spre smerenia servei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 3: *Că mi-a făcut mie lucruri mari Cel puternic, și sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de El.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 4: *Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Stih 5: *Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți și pe cei bogați i-a scos afară cu mâinile goale.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai

născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

***Stih 6:** Primit-a pe Israel, robul Său, că și-a adus aminte de îndurare, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.*

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Canonul Învierii

Cântarea IX, glas 5

Irmos:

Isaie, dănuiește! Fecioara a avut în pântece și a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu și om; Răsăritul este numele Lui, pe Care mărim-L, pe Fecioara o ferim.

Pe omul cel căzut l-ai luat asupra-Ți, din pântecel fecioresc unindu-Te cu el în întregime, Stăpâne Hristoase; dar, singur neavând părtășie cu păcatul, l-ai mântuit pe el întreg din stricăciune cu preacuratele Tale patimi.

Prin sângele cel dumnezeiesc vărsat, care a curs din coasta Ta cea preacurată și de viață făcătoare, Stăpâne Hristoase, jertfa idolească a încetat cu adevărat; iar tot pământul jertfa laudei Tale îți aducem.

A Născătoarei

Nu pe un Dumnezeu fără de trup, dar nici pe un simplu om a adus Fecioara cea curată și cinstită, ci pe un om desăvârșit și pe Dumnezeu cu adevărat desăvârșit, pe Care îl mărim, împreună cu Tatăl și cu Spiritul.

Canonul Crucii și Învierii

Pe Tine, Cel ce ai primit patimile pe Cruce, și cu moartea ai zdrobit puterea iadului, credincioșii cu dreaptă credință Te mărim.

Pe Tine, Cel ce ai înviat din mormânt a treia zi și iadul ai prădat, și lumea ai luminat, credincioșii cu un gând Te mărim.

Canonul Născătoarei

Din curate sânghiurile tale, s-a închegat mai presus de fire trupul Ziditorului a toate, și Unuia-Născut, Fiului Părintelui, nu din bărbat, ci fără sămânță, cu minte și însuflețit, de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară.

Pornirea morții cea mănăitoare neținută, o ai oprit, născând trupește cu adevărat, mai presus de minte, pe Viața cea veșnică, de Care atingându-se cu gura cea amară iadul, s-a stricat, Preasfântă Maică Fecioară.

Pe scaun stăpânesc șezând Fiul tău, pe tine ceea ce cu lucruri de aur cu fapte dumnezeiești, luminat ești strălucită, de-a dreapta sa te-a pus, dându-ți cinste ca unei Maici, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Canonul Triodului

Luând de la Hristos cale de înălțare smerenia, pilda mântuirii, să dorim obiceiul vameșului. Și lepădând departe înălțarea trufiei, cu minte smerită să facem pe Dumnezeu îndurător spre noi.

Trufia sufletului să o lepădăm, să câștigăm cuget drept cu smerenie, să nu ne sârguim a ne îndreptați pe noi înșine, să urâm deșarta mândrie și, cu vameșul, să facem milostiv pe Dumnezeu.

Să aducem cu osârdie rugăciuni de umilință Ziditorului ca și vameșul; lepădându-ne de nerecunoscătoarele rugi ale fariseului, de glasurile cele cu laudă mare, care aduc defăimare împotriva aproapelui, ca să câștigăm pe Dumnezeu, ca Milă și Lumină.

Cu multă adunare de păcate îngreunându-mă, am întrecut pe vameșul cu prisosința răutății, și am câștigat și trufia cea lăudăroasă a fariseului, făcându-mă cu totul pustiu de toate virtuțile. Doamne, fie-Ți milă de mine.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Vameșul suindu-se în Biserică cu credință oarecând, și rugându-se lui Dumnezeu s-a îndreptat, căci cu suspinuri venind și cu lacrimi și

cu sfărâmarea inimii, toată povara păcatelor a lepădat-o prin rugăciune.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dă-ne nouă a te lăuda, a te preamări și a te ferici după cuviință, celor ce te cinstim pe tine Preacurată, și mărim nașterea ta, ceea ce ești singură binecuvântată. Că tu ești lauda creștinilor, și către Dumnezeu rugătoare bineprimită.

Cântarea a IX-a a Catavasiilor Născătoarei de Dumnezeu, glas 4

Tot neamul omenesc să salte cu Spiritul, fiind luminat; și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, lăudând mărită prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te, Preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

Preotul: Iară și iară, cu pace, Domnului să ne rugăm.

Poporul: *Doamne, îndură-Te spre noi.*

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu-Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Sfânt este Domnul Dumnezeuul nostru. (*De 2 ori.*)— Înălțați pe Domnul Dumnezeuul nostru, și vă închinați așternutului picioarelor lui: că sfânt este Domnul.

Luminătoarea a V-a. A Învierii

Viața și calea Hristos, din morți înviind, împreună cu Cleopa și cu Luca a călătorit, de care

a și fost cunoscut în Emaus, într-o frângerea pâinii; ale căror suflete și inimi erau arzânde, când le grăia lor pe cale, și le tâlcuia Scripturile ce erau despre el; cu care să strigăm: a înviat, și s-a arătat și lui Petru.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

Luminătoarea Triodului

Să fugim de grăirea cea trufașă și înrăutățită a fariseului, și să ne învățăm smerenia vameșului cea preabună, ca să ne înălțăm, strigând către Dumnezeu, împreună cu acela: Milostivește-Te spre robii Tăi, Hristoase Mântuitorule, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, ai răbdat Crucea de voie și, înviind a treia zi, împreună cu Tine lumea ai înălțat-o.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Făcătorul zidirii și Dumnezeu tuturor a luat trup omenesc, Născătoare de Dumnezeu, din curatul tău pânțec, întrutot lăudată, și toată firea mea cea stricată a înnoit-o; lăsându-te după naștere iarăși ca și mai-nainte de naștere. Pentru

aceasta cu credință toți lăudându-te, strigăm:
Bucură-te lauda lumii.

La Stihoavnă (Stihirile laudelor)

Stihirile Laudelor Învierii, glas 5, din Octoih

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule. (Ps. 148, 1)

Lăudați pe El toți îngerii Lui, Lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule. (Ps. 148, 2)

Ca să facă între ei judecată cea scrisă; mărirea aceasta este dată tuturor cuvioșilor lui. (Ps. 149, 9)

Doamne, pecetluită fiind groapa de cei fără de lege, ai ieșit din mormânt, precum Te-ai născut din Născătoarea de Dumnezeu. N-au cunoscut cum Te-ai întrupat Îngerii Tăi cei fără de trup. N-au simțit când ai înviat ostașii cei ce Te-au străjuit. Că amândouă au fost pecetluite pentru cei ce ispiteau; dar minunile s-au descoperit celor ce se închină cu credință Tainei; dă-ne nouă, celor ce o lăudăm, bucurie și mare milă.

Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. (Ps. 150, 1)

Doamne, încuietorile cele veșnice zdrobindu-le, și legăturile rupându-le, ai înviat din mormânt, lăsând giulgiurile Tale spre mărturia adevăratei îngropării Tale celei de trei zile. Și ai mers mai înainte în Galileea, Cel ce ai fost străjuit în peșteră. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea măririi Lui. (Ps. 150, 2)

Doamne, femeile au alergat la mormânt să Te vadă pe Tine, Hristoase, Cel ce ai pățimit pentru noi; și, venind, au aflat un Înger șezând pe piatra răsturnată; și acela către ele a grăit, zicând: A înviat Domnul! Spuneți Ucenicilor că a înviat din morți Cel ce mântuiește sufletele noastre.

Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. (Ps. 150, 3)

Doamne, precum ai ieșit din mormântul pecetluit, așa ai intrat și la Ucenicii Tăi, prin ușile

încuiate, arătându-le lor pătimirile trupului, pe care le-ai primit, Mântuitorule, îndelung răbdând. Cel ce ești din sămânța lui David, răni ai răbdat, iar ca Fiu al lui Dumnezeu, lumea ai eliberat. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluiește-ne pe noi.

Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe. (Ps. 150, 4)

Stihirile de laudă ale Triodului, glas 1

Să nu ne rugăm ca fariseul, fraților, că cel ce se înalță pe sine, se va smeri; să ne smerim înaintea lui Dumnezeu ca vameșul, prin postire, strigând: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi păcătoșii.

Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul. (Ps. 150, 5-6)

Fariseul de slava deșartă fiind biruit, iar vameșul cu pocăință plecându-se, au venit la Tine, singurul Stăpân. Dar acela, laudându-se, s-a lipsit de bunătăți; iar acesta negrăind s-a învrednicit

darurilor. Întru aceste suspine întărește-mă, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu! Înălță-Se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit. (Ps. 9, 32)

Cunoscând suflete al meu osebirea vameșului și a fariseului, urăște glasul cel trufaș al acestuia, râvnește rugăciunea cea cu bună umilință a aceluia și strigă: Dumnezeule, milostivește-Te spre mine păcătosul și mă miluiește.

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, din toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale. (Ps. 9, 1)

Glasul fariseului cel mult-lăudăros, credincioșii urându-l și râvnind rugăciunii vameșului, celei cu bună umilință, smerindu-ne pe noi înșine, să nu cugetăm cele trufașe; ci să strigăm cu umilință: Dumnezeule, milostivește-Te spre păcatele noastre.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit,

A Triodului, glas 8

Pe fariseul, ce se îndreptătea pe sine, lăudându-și faptele, l-ai osândit, Doamne, și pe vameșul, ce s-a smerit și cu suspine a cerut iertare, l-ai îndreptat. Că nu primești gândurile cele mărețe, și inimile cele zdrobite nu le defăimezi. Pentru aceasta și noi cu smerenie cădem înaintea Ta, Cel ce ai pătimit pentru noi: dă-ne iertare și mare milă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară: că prin cel ce s-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât, și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând strigăm: Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, cel ce bine ai voit așa, mărire ție.

Preotul: **Mărire ție, celui ce ne-ai arătat nouă lumina!**

Doxologia mare

Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe
pământ pace, între oameni bună voire.
Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, ne închinăm Ție,
Te mărim pe Tine: Îți mulțumim Ție, pentru mare
mărirea Ta.

Doamne Împărate, Dumnezeule ceresc, Părinte
atotținătorule: Doamne Fiule unule născut, Isuse
Hristoase, și Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu,
Fiul Părintelui, Cel ce ridici păcatul lumii,
miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.
Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a
dreapta Tatălui,
și te îndură spre noi.

Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Isus
Hristos:

întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta,
și voi lauda numele Tău în veac, și în veacul
veacului,

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta,
fără de păcat a ne păzi.

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților
noștri,
și laudat și preamărit este numele Tău în veci.
Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi,
precum am nădărdit și noi întru Tine.

Bine ești cuvântat, Doamne:
învață-mă îndreptările Tale. De 3 ori.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în
neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă
sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă, să fac voia
Ta,

că Tu ești Dumnezeuul meu.

Că la Tine este izvorul vieții,
întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta, celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule... *De 3 ori, cu 3 închinăciuni.*
Mărire... Și acum... Sfinte fără de moarte,
îndură-Te spre noi.

Troparul Învierii, glas 8

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai
rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din
cursele vrăjmașului scăpându-i; arătându-Te pe
Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și
prin ei pacea Ta ai dăruit lumii, unule mult-
Milostive.

*Apoi, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a Sfântului Ioan
Gură de Aur.*

**Dacă după doxologia mare nu se intră în
Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, atunci**

urmează ecteniile și Apolisul (dezlegarea deplină).

Preotul: **M**iluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (**N.**), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (**N.**), pentru (Înalt) Preasfințit (Arhi) Episcopul nostru (**N.**) și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru autoritățile și oștirea țării, pentru pacea, sănătatea și mântuirea lor.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ai sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: **D**oamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: **Î**ncă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, ștergerea și iertarea păcatelor robilor lui Dumnezeu, frații sfintei Bisericii acesteia.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi

Preotul: Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri și fac bine în sfânta și preacinstita biserica aceasta, pentru cei ce trudes, pentru cei ce cântă și pentru poporul ce este de față și așteaptă de la Tine mare și multă milă.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți dreptcredincioșii creștini.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție mărire Îți înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață, Domnului.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Apără, mântuiește, miluiește, și ne păzește,
Dumnezeule, cu darul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Ziua toată desăvârșit sfântă, cu pace și fără de
păcate, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor
sufletelor și trupurilor noastre, de la Domnul să
cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre,
de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cele bune și de folos sufletelor noastre, și pace
lumii, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Cealaltă vreme a vieții noastre în pace, și întru
pocăință a o săvârși, de la Domnul să cerem.

Poporul: Dă-ne, Doamne.

Sfârșit creștinesc vieții noastre, fără de patimă, ne rușinat, cu pace, și răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.

Poporul: **D**ă-ne, Doamne.

Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o, pe noi înșine, și unul pe altul, și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că Dumnezeuul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni ești și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Preotul: **P**ace tuturor.

Poporul: **Ș**i spiritului tău.

Preotul: **C**apetele noastre Domnului să le plecăm.

Poporul: **Ț**ie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești și spre cei smeriți privești și, cu ochiul Tău cel a toate văzător, privești peste toată făptura, Ție am plecat cerbicea sufletului și trupului nostru și ne rugăm Ție, Sfinte al sfinților: Întinde mâna Ta cea nevăzută, din sfântul Tău locaș, și ne binecuvintează pe toți; și orice am greșit, cu voie sau fără de voie, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, iartă, dăruindu-ne bunătățile Tale cele din lume și cele mai presus de lume.

Preotul, cu glas înalt:

Că Ție ți se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție mărire înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min

Apolisul (Dezlegarea deplină)

Preotul: **Î**nțelepciune.

Poporul: **B**inecuvântează, Părinte.

Preotul: **C**el ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: **A**min. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a cucernicilor și

dreptcredincioșilor creștini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ție.

Poporul: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și ale tuturor Sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, fiind bun și iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților Părinților noștri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Poporul: Amin.